

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

w sprawie **M. M.-W.**

oskarżonej z art. 193 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 listopada 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w O.

w sprawie II K [...]

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**sprawę II K [...] przekazać do rozpoznania Sądowi
Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 października 2014 r. Sąd Rejonowy w O. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. niniejszej sprawy do innego równorzędnego sądu, podnosząc w uzasadnieniu, iż oskarżona złożyła zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez pracowników i sędziów Sądu Rejonowego w O., które to zawiadomienie jest przedmiotem postępowania w sprawie Ds. [...], a nadto, w protokole przesłuchania w charakterze świadka (protokół przesłany przez Prokuratora Rejonowego w X.) opisała swoje zastrzeżenia co do sposobu postępowania sędziego Sądu Rejonowego w O., który orzekał w sprawie wieczystoksięgowej co do nieruchomości, w odniesieniu

do której miało nastąpić – według aktu oskarżenia – naruszenie dyspozycji art. 193 k.k. Sąd także wskazał, że oskarżona składała szereg zawiadomień, które mają związek właśnie z przedmiotową nieruchomością, co winno skutkować rozważeniem przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu, tak aby uniknąć wysuwania zastrzeżeń co do braku obiektywizmu sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. Przepis art. 37 k.p.k. może być stosowany w sytuacjach szczególnych (por. np. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 1995 r., II KO 19/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 67; postanowienie SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, OSNKW 2006, z. 9, poz. 85), a więc wówczas, gdy zaistnieje sytuacja jednoznacznie świadcząca o tym, że pozostawieniu sprawy w gestii właściwego sądu sprzeciwiałoby się dobro wymiaru sprawiedliwości. Jest to pożądane także wówczas, gdy istnieje potrzeba odsunięcia możliwych, nawet nieuprawnionych, zastrzeżeń co do obiektywnego, bezstronnego rozpoznania sprawy, przy czym ocena celowości przekazania sprawy winna uwzględniać realia i specyfikę każdej sprawy, a więc przede wszystkim istnienie związku (podmiotowego oraz przedmiotowego, tj. odnoszonego do czynów, co do których postępowanie ma się toczyć) pomiędzy prowadzonym postępowaniem karnym a właściwym sądem, jak też i inne okoliczności, które składają się na pojęcie dobro wymiaru sprawiedliwości. Uwzględniając to, że sprawa karna wytoczona oskarżonej dotyczy pośrednio kwestii własności nieruchomości, co do której rozstrzygał w postępowaniu wieczystoksięgowym Sąd Rejonowy w O., i rozstrzygnięcie to oskarżona kwestionuje, wskazując na – jej zdaniem nieprawidłowości i możliwość popełnienia przestępstwa – to celowe jest przekazanie sprawy do innego sądu rejonowego, tak aby nie tworzyć podstawy faktycznej do ciągłego wysuwania zastrzeżeń co do braku obiektywizmu orzekającego sądu, które to zastrzeżenia, w sytuacji wydania wyroku niekorzystnego dla oskarżonej, mogłyby wynikać z prezentowania tezy o „obronie” tego samego – instytucjonalnie – orzeczenia sądu.

Mając na uwadze te okoliczności Sąd Najwyższy postanowił sprawę niniejszą przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.